

Масонството - моите мисли и разсъждения

Ако трябва да говоря за масонството, то трябва да споделя първото ми впечатление и сблъсък, подчертавам сблъсък с огледалото на първа степен т.е. с мен! До този момент аз рядко търсех вината в себе си... Това, което видях в отражението сериозно започна да обръща представите ми за всички мои усещания, за начина по който съм възприемал околния свят.

Естествено бе и вълнението от неизвестното, което ми предстоеше на първия ми ритуал. Сещам се за начина, по който се осланях на сетивата си, непознатите гласове, липсата на преценка за пространството, но и здравата братска ръка, която ме водеше през изпитанията.

Говорейки за началото и 1°, важно за мен е да споделя, че години след това ми се случи да бъда приет в 26°, където бях отново с превръзка на очите. Но тогава усещането беше съвсем различно. Гласовете бяха познати, посоката и пространството бяха разпознаваеми. Усещането беше друго. Имаше осъзнато спокойствие.

Правейки паралел с ритуалите, през които бях преминал, символиката, пък и реалността, тези нови усещания бяха моите натрупани знания, опит до този момент по пътя, който бях извървял.

Поради богатството на символика, философия на шотландския ритуал, могат да се направят много препратки и връзки между символичните степени/1°- 3°/ и надстройките му в тъй наречените червени степени. И като съм започнал по ред, в главата ми изниква 2° и нейното послание за труда, където всички казваме Слава на труда, което ме кара да спомена и един от основните символи на степента и на Масонството - линията с 24 деления и това как братята трябва правилно да разпределят времето си. Това пък ме води до поуката от 22°- Рицар на кралската брадва – Работата е мисията на човека!

Минавам и през 3° и една част от ритуала, в която дяконът проверява ръцете на бъдещия майстор дали са чисти, след което носи престилката му на майстора на ложата, за да се увери в нейната чистота. Тези действия ме препращат в 29° - Шотландски рицар на Свети Андрей, където ние ритуално измиваме ръцете и лицето си, за да влезем с чиста душа и помисли в храма!

И така стигам до една разтърсваща и любима за мен степен - 4°, Таен майстор. Една степен основополагаща с многото си мъдрост и послания към братята, които аз лично се старая да следвам.

- Не приемай думите за мисъл!

- Не си прави кумир в човешки образ! , и много други.

За мен основната поука и послание от степента е Тайната и подобаващия знак. Тайната, нещо, в което се кълнем в края на всеки ритуал - Да запазим тайната от нашите работи, нещо което всички ние трябва да осъзнаем на всяка цена, защото Масонството се е запазило до наши дни благодарение на нея, ТАЙНАТА.

Не мога да подмина и 7° една оставаща сериозна диря в мен със своите символи и основното и послание - Справедливост! Отсъждай така, както искаш да отсъдят за теб! Да трябва да следваме тази истина, защото всички наши действия имат последствия! Един ритуал, в който човек пълен с емоции като мен разбра, че те не са добър съветник.

Тези мои мисли ме водят и до 9 степен, една прекрасна възможност да помисля още за контрола на нашите емоции, за това как да не вземаме прибързани решения, които понякога пораждат отмъщение, мъст.

В този градеж няма и не искам да се спирам на всяка една от степените поотделно, но ми се ще да обобща част от това, което аз съм научил, осмислил и следвайки тези истини, опитал да променя в себе си.

Разбрах, че абсолютната истина не е отредена за човешките същества.

Разбрах, че всичко е преходно и си отива, но се трансформира в нещо друго.

Разбрах, че Масонството е за свободни мъже, лишени от лицемерие, поза, жажда за власт и алчност!!!

Масонът, според мен, трябва да е свободен, смирен, лишен от предразсъдъци човек, който се опитва да пребори себе си.

Разбрах, че усъвършенстването на всеки един от нас е базирано на хиляди малки и големи провали, които му дават опита да върви напред. Колкото повече са провалите, толкова по-напред сме стигнали.

МАСОНСТВОТО Е ДЕЙСТВИЕ, А НЕ ПАСИВНОСТ!!!

Животът ни не се измерва в дни и часове, а с това което сме направили през него. Ние можем да направим много за няколко години, а можем и нищо за цял един живот. И нещо много важно за моето изграждане. Научих се да изслушвам и обмислям мнението на другите, без да е необходимо да го приема, което мисля е важно за промяната ми в смислена посока, изкачвайки стълбите пред мен. Научих, че борбата със суетата, гордостта т.е. моето АЗ, егото, е много трудна и може би безкрайна, но знам че времето и моите действия ще покажат докъде съм стигнал.

И на финала на тези мои разсъждения няма и немога да си позволя да давам определение за Масонството, но ще обобща какво е то за мен, така както аз го разбирам. Масонството е себепознание, самоусъвършенстване, философия, смирение, безкраен път, тайна и не на последно място Мъдрост, която е истинската масонска светлина.

Не знам колко от всичко тук написано, което споделих съм усвоил, но съм сигурен, че вървят процеси в мен на осъзнаване за всичко онова, което ни учи Масонството. Опитвам се то да бъде моят начин на мислене, действие и начин на живот!!!

Завърших!

Велин В. - 30°